

РЕШЕНИЕ

№ 11891

гр. София, 15.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 12.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **4839** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2-3 ДОПК.

Образувано е по жалба на К. Д. К., ЕГН [ЕГН], от [населено място], пл. „П.Р. С.“ № 10, вх.1, ап.3, и със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. Б. Л., срещу Решение № ПИ-109 от 09.04.2024 г., издадено от директора на Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция по приходите (НАП) [населено място], с което е оставена без разглеждане като недопустима поради просрочие жалбата му вх.№ 59-00-246 от 03.04.2024 г. срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) № С190022-022-0022525 от 26.03.2019 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Жалбоподателят оспорва изводите на приходните органи, че ПНОМ № С190022-022-0022525 от 26.03.2019 г. му е връчено редовно при отказ. Твърди, че за него е уведомен едва на 27.03.2024 г. и прилага връчен му препис от ПНОМ. Излага доводи за погасяване по давност на задълженията му по изп.д. № 22060016173/2006 г. по описа на ТД на НАП С., която давност незаконосъобразно била прекъсната от процесното ПНОМ. Счита за неправилно, че обезпечителната мярка е наложена върху МПС с прекратена регистрация. Претендира за отмяна на решението и връщане на преписката за произнасяне по същество, алтернативно – за отмяна на ПНОМ.

Ответникът - директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С., чрез процесуалния си представител юкр. Е. М., счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и

прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Не е спорно, че К. Д. К., ЕГН [ЕГН], е длъжник по изпълнително дело №16173/2006 г. по описа на Агенция за държавни вземания. На лицето е изпратено Съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК с изх. № №16173/2006/000001 от 27.10.2009 г.

На 26.03.2019 г. е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С190022-022-0022525 от 26.03.2019 г. от П. С. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което е наложен запор върху автомобил марка „R.“, модел 18, рег. [рег.номер на МПС] .

С обжалваното в настоящето производство Решение № ПИ-109 от 09.04.2024 г. на директора на ТД на НАП С. е оставена без разглеждане като недопустима поради просрочие жалбата на К. вх.№ 59-00-246 от 03.04.2024 г. срещу ПНОМ.

Административният орган е приел, че постановлението е връчено редовно на 15.11.2023 г. на основание чл. 30, ал. 4 от ДОПК, при отказ за получаване на документа, като срокът за обжалване на същото съгласно чл. 197, ал. 1 от ДОПК е изтекъл на 22.11.2023 г. Срещу процесното постановление е постъпила жалба в ТД на НАП С. на 03.04.2024 г., приета с вх. №59-00-246/03.04.2024 г., оставена без разглеждане като подадена извън срока по чл. 197, ал. 1 отДОПК.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – директор на Териториалната дирекция на НАП – С. и в срока по чл.197, ал.1 ДОПК. ПНПОМ е издадено от компетентен публичен изпълнител в компетентната ТД на НАП съгласно чл.8, ал.1, т.1 ДОПК, вр. чл.167, ал.1 ДОПК, в предвидената в чл.196 ДОПК писмена форма, чрез изрично посочване на изпълнителен титул, размер на публичните задължения и правни основания по ДОПК за налагане на обезпечителните мерки.

Спорно е приложението на чл.30, ал.4 от ДОПК, според който отказът да се приеме съобщението се удостоверява с подписа на връчителя, съответно на органа по приходите, и поне на един свидетел, който не е служител на администрацията, като се отбелязват трите имена и адресът му и се прави бележка за това в разписката. В тези случаи съобщението се смята за връчено на датата на отказа.

В административната преписка се съдържа Разписка № С230022-РЗЛ-0015729 от 14.11.2023 г., удостоверяваща връчване на процесното ПНОМ и на други актове на ТД на НАП С., на 15.11.2023 г., оформено като връчване при отказ на длъжника К. Д. К., ЕГН [ЕГН]. Отказът е удостоверен с три имена и подпис на връчител, както и с подписите на трима свидетели, с отбелязване на трите им имена и адреси.

Ответникът не оспорва, че двама от свидетелите на връчването при отказ П. М. З. и Р. Н. А. са служители на НАП, т.е. по отношение на тях не е изпълнено изискването на чл.30, ал.4, изр.1 от ДОПК свидетелят да не е служител на приходната администрация. Като свидетели по делото са разпитани и трите служителки на НАП, удостоверили с подписите си под Разписка № С230022-РЗЛ-0015729 от 14.11.2023 г. връчване при отказ на К..

Установява се от показанията на св. Н. Л. – на длъжност „старши публичен изпълнител“ при ТД на НАП С., която е била титуляр по изп.д. № 22060016173/2006

г., че няколкократно е разговаряла по телефон с К., при което същият обещавал да я посети на работното ѝ място, но с адвокат. Посещението на 15.11.2023 г. било трето поред, при което К. се явил в офиса на служителката на [улица], но без адвокат. Л. отново обяснила въз основа на какви документи е образувано изп.д. № 22060016173/2006 г. и поискала да му връчи преписи от тях. Лицето обаче отказало. Тогава пристъпила към оформяне на отказа, на който в стаята присъствала единствено служителката П. М. З.. Разпитана като свидетел последната пояснява, че не е била пряк свидетел на отказа на лицето, а е била помолена от колежката си Л. да участва в неговото оформление. Л. също не отрича, че другите свидетели Р. Н. А. (служител на НАП) и Д. С. А. (независим свидетел) не са присъствали в служебното помещение по време на отказа на К.. Според Л. св. А. била в коридора и била поканена при оформянето на документа, а св. А. била служител на охранителната фирма на сградата, но не е присъствала в служебното помещение.

В Разписка № С230022-РЗЛ-0015729 от 14.11.2023 г. адресът на А. е отбелязан нечетливо и със задрасквания. Призоваването на същата като свидетелка по делото е нередовно с отбелязване върху върнатата в цялост призовка, че лицето е непознато на адреса. Изложеното пречатства доказването на императивното изискване по чл.30, ал.4 от ДОПК отказът да бъде удостоверен с подпис на независим свидетел, т.е. свидетел, който не е служител на приходната администрация. Тук е мястото да се отбележи, че дори да беше редовно призована и разпитана като свидетел пред съда, показанията на Д. С. А. не биха били релевантни към редовността на спорното връчване при отказ. Това е така, тъй като самата връчителка, като служител на НАП, Н. Л. посочва в показанията си пред съда, че на самия отказ на лицето в служебното помещение са присъствали единствено тя и друг служител на НАП - П. М. З., с което не е изпълнено изискването на чл.30, ал.4 от ДОПК.

Смисълът на разпоредбата на чл.30, ал.4 от ДОПК, която изисква императивно отказът да се удостовери с подпис на независим свидетел, е да се осигури като свидетел такова лице, което не е заинтересовано и именно в това му качество то да може да удостовери с показанията си отказа на лицето. Този отказ следва да е възприет непосредствено от свидетеля, т.е. същият следва да е свидетел очевидец, а не поканен впоследствие единствено да се подпише под документа и да удостовери обстоятелства, които са му преразказани от връчителя, който несъмнено е заинтересовано лице като служител на НАП.

По изложените съображения процесното връчване при отказ не е оформено редовно по смисъла на чл.30, ал.4 от ДОПК, респ. не удостоверява редовно връчване на ПНОМ № С190022-022-0022525 от 26.03.2019 г. на длъжника по изп.д. № 22060016173/2006 г. Вярно е, че по делото са налице данни за злоупотреба с права от страна на К., който няколкократно е осуетявал връчване на документи на работното място на публичния изпълнител, но това не е основание да се заобиколи редовното връчване на документите по някой от способите по чл.29 от ДОПК, нито същото връчване да бъде оформено редовно съгласно чл.30 от ДОПК.

По делото липсват данни, не се твърди от процесуалния представител на ответника, нито се установява от показанията на връчителя Н. Л., да са направени опити за връчване на процесното ПНОМ по някой от другите способности по чл.29 от ДОПК - на адреса за кореспонденция на субекта, чрез изпращане на писмо с обратна разписка чрез лицензиран пощенски оператор, по телефакс, по електронен път или по месторабота на длъжника. Разписка № С230022-РЗЛ-0015729 от 14.11.2023 г. не

съдържа отбелязване на кой адрес е извършено посещение, респ. са връчени при отказ описаните в нея актове на ТД на НАП С.. Изложеното пречатства проверка за спазване на императива на чл.29, ал.1 от ДОПК, изискващ връчването на съобщенията в административното производство да се извърши на адреса за кореспонденция на субекта. Посещението на адрес за кореспонденция не е удостоверено с протокол по чл.50 от ДОПК като официален свидетелстващ документ, което също пречатства доказването, че връчване е осъществено чрез някой от способите по чл.29 от ДОПК. Всъщност, самата свидетелка Л. установява, че за контактите ѝ с К. не са съставени протоколи, което за целите на съдебния процес пречатства доказването.

По изложените съображения и при съвкупната преценка на всички гореизложени факти и обстоятелства, съдът приема, че процесното ПНОМ № С190022-022-0022525 от 26.03.2019 г. не е връчено редовно при отказ на 15.11.2023 г., поради което изводите на решаващия орган за просрочие на жалба вх.№ 59-00-246 от 03.04.2024 г. са направени при неправилно приложение на закона.

Дължимата е отмяна на решението и връщане на преписката на административния орган за произнасяне по същество по жалба вх.№ 59-00-246 от 03.04.2024 г.

За пълнота следва да се посочи, че възраженията на жалбоподателя за погасяване по давност на публичните му задължения и за възможността да се наложи обезпечителна мярка върху МПС с прекратена регистрация са такива по същество на спора за законосъобразността на ПНОМ № С190022-022-0022525 от 26.03.2019 г., които не следва да се обсъждат в производство по допустимост на оспорването.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат сторените в съдебното производство разноски, но същият не е направил искане в тази насока, поради което и с оглед диспозитивното начало в процеса, разноски не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на К. Д. К., ЕГН [ЕГН], от [населено място], пл. „П.Р. С.“ № 10, вх.1, ап.3, и със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. Б. Л., Решение № ПИ-109 от 09.04.2024 г., издадено от директора на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без разглеждане като недопустима поради просрочие жалбата му вх.№ 59-00-246 от 03.04.2024 г. срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки № С190022-022-0022525 от 26.03.2019 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ВРЪЩА делото като административна преписка на административния орган директор на ТД на НАП [населено място] да произнасяне по същество по жалба му вх.№ 59-00-246 от 03.04.2024 г. срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки № С190022-022-0022525 от 26.03.2019 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: